

Introit: *I stane se v posledních dnech, že se hora Hospodinova domu bude tyčit nad vrcholy hor, bude povznesena nad pahorky a budou k ní proudit všechny pronárody. Mnohé národy půjdou a budou se pobízet: „Pojďte, vystupme na horu Hospodinovu, do domu Boha Jákobova. Bude nás učit svým cestám a my po jeho stezkách budeme chodit.“ Ze Sijónu vyjde zákon, slovo Hospodinovo z Jeruzaléma. (Izajáš 2, 2-3)*

Píseň

Modlitba

Čtení: Žalm 147

Píseň

Text kázání: Lukáš 7, 1-10

Bratři a sestry,

na úterní skupince v on line kavárně se už druhý týden zamýšlíme nad různými rozměry víry podle epištoly Židům v 11. kapitole. Ábela víra vedla k tomu, aby ze svého dal Bohu to nejlepší. Henoch ve víře vůbec nespátl smrt a tím ukázal, že vírou lze vítězit i nad smrtí. Noe na základě své víry postavil koráb k záchraně. Abraham díky víře na stará kolena změnil a obrátil svůj život k Bohu a veden Hospodinem šel hledat a taky našel zaslíbenou zem. A tak bychom mohli pokračovat. Víra v tomto výčtu svědků je komentovaná, že **bez víry není možné zalíbit se Bohu**. A tak jako **bez práce nejsou koláče, bez víry sotva dojdeš k cíli**.

Položil sis ale sám sobě někdy otázku, jaká je vlastně tvá víra? A je tvá víra taková, že ses díky ní Bohu zalíbil? Kéž by naše víra byla veliká a neotřesitelná! Kéž by byla odvážná, přesvědčivá a odhodlaná! Kéž by byla podobná víře toho setníka. Pán Ježíš jí byl udiven a řekl o ní: „**Pravím vám, že tak velikou víru jsem nenalezl ani v Izraeli.**“ Ten setník byl velice pravděpodobně římský voják. Nepocházel tedy z Božího lidu. Svou vírou ale dal příklad všem věřícím, u kterých by se víra očekávala. Svou vírou vlastně dává příklad každému z nás.

Jeho otrok je nemocen na smrt. Když bychom zřejmě stejný příběh četli v Matoušově podání, tak je tam řečeno, že **jeho sluha leží doma, je ochrnutý a hrozně trpí**. Kolik je i dnes lidí ochrnutých, kolik lidí trpí bolestmi a kolik jich je nemocných na smrt? Je jich mnoho, a nejen s Covidem. Jen když to nevidíme a netýká se nás to, tak na to zapomínáme nebo si to vůbec neuvědomujeme. Nemoc i smrt bychom nejraději vytěsnili ze svého života radostmi a zábavou. Dříve nebo později je však každý z nás s těmito neblahými věcmi konfrontován. A pro každého, kdo už prošel nějakými bolestí a utrpením, nebo kdo se ocitl na hranici života a smrti, bylo jistě velmi povzbudivé, když ten dotyčný nemocný věděl, že se druzí za něj modlí. V takových chvílích, kdy ten nemocný nemá sílu se ani modlit, a v bolestech zápasí vlastně sám se sebou, je velice důležité, když má někoho, kdo se za něj s vírou modlí. Je to jakoby ti, kteří mají víru, se snažili protlačit toho nemocného ke Kristu. **Jako ti čtyři, co ke Kristu nesli toho ochrnutého a bezmocného a nemohli se k němu dostat pro velký zástup lidí. A tak udělali díru ve střeše a spustili ho před Ježíše. Když Ježíš viděl jejich víru, odpustil chromému hříchy a uzdravil ho i tělesně. Postavil ho na nohy.** Ale to je jiný příběh. Jako křesťané jsme ale povoláni modlit se za trpící, nemocné i umírající. A jak je psáno, **modlitba víry uzdraví**.

Víra, která činí zázraky pro druhého a potřebného člověka, je vidět i u toho římského setníka. A fascinující i pro Ježíše je o to víc, že tento člověk se vůbec, ale vůbec, necítí hoden! A proto podle Lukášova evangelia jedná s Ježíšem jen na dálku. **Pošle za Ježíšem židovské starší a skrze ně Ho žádá, aby přišel a zachránil život jeho otroka.** Tito starší se u Ježíše velmi přimlouvají za tohoto setníka. To je velice neobvyklé. Pro Židy byli Římané okupanti a nepřátelé. Tento Říman si je však získal tím, jaký byl. Ten jeho příklad nám ukazuje, že ani my nemáme posuzovat člověka podle toho, k jaké národnosti nebo rase patří. Ale podle jeho srdce. Podle ovoce jeho jednání. A o tomto setníkovi vážení židovští starší referují velmi pozitivně. **„Je hoden, abys mu to udělal; neboť miluje náš národ, i synagógu nám vystavěl.“** Je tady velice zvláštní kontrast. Ostatní toho setníka považují za toho, který je hoden, on sám se však cítí nehoden. Přestože má zřejmě velice dobré srdce, koná zbožné a ušlechtilé činy, a na jeho vlastním otroku mu tolik záleží, aby netrpěl, přesto tento člověk se necítí hoden. Jeho srdce totiž zdobí i pokora. On se nepotřebuje pyšnit a chlubit, co všechno dobrého udělal. Jako by mu bylo zcela vlastní biblické přísloví: **Ať tě chválí cizí a ne tvá vlastní ústa, cizinec a ne tvoje rty.** Víra tohoto setníka se vyznačuje nebývalou pokorou. **Nemám, Pane, právo si něco nárokovat, ale přesto tě prosím, ne kvůli sobě, mne nehodnému, ale kvůli tomu, který tak moc trpí. Jeho uzdrav.** Ten setník nám vlastně ukazuje cestu. Jednak abychom se u Boha nedomáhali žádných zásluh a nebyli zaměřeni příliš jen na sebe. Nýbrž abychom ke své víře připojili pokoru. Nejsme taky hodni. A nejsme lepší než ti, co trpí. Stále zůstáváme velikými dlužníky před Bohem. A vše co máme, máme z Boží milosti v Kristu Ježíši. Z Boží milosti jsme živi, z Boží milosti jsme schopni se uživit, postarat se o sebe i druhé, z Boží milosti jsme to, co jsme. A kdo si myslí, že je něčím, protože se o to sám zasloužil a staví si na tom svůj život, tak ať si staví. Jednou ten **dům na písku spadne**. Pýcha totiž

předchází pád a sobectví vede k samotě a izolaci. Naproti tomu pokora a víra se velmi líbí **Tomu, který má moc říci slovo a stane se!** Zázrak, uzdravení, vysvobození, smíření.

Ježíš šel s těmi židovskými staršími do setníkovy lásky, neboť setníkovy lásky k židovskému národu jej zaujala. A když už byl nedaleko jeho domu, poslal k němu setník své přátele se vzkazem: „Pane, neobtěžuj se; vždyť nejsem hoden, abys vstoupil pod mou střechu. Proto jsem se ani neodvážil k tobě přijít. Jak příhodné slovo pro dnešní dny. Vláda opodstatněně přitvrzuje opatření proti šíření nákazy. Nesmíme se nyní správně navštěvovat doma, abychom vyhráli boj s nemocí. Mnohým se nám to nelíbí. Hněv a zloba ale nejsou na místě, jak říkají sami politici. Stačí jen pomyslet na ty, kteří umřeli zbytečně kvůli sobectví společnosti. Nemusí těch umírajících být přece již víc, vždyť zranitelný jsi i ty a já! Přesto všechno bychom ale neměli ztrácet víru. Stejně jako ji neztratil ten setník. Ano, on sám sobě nastavil hranici. **Nejsem hoden, abys vstoupil pod mou střechu, Pane.** Cítím se tak nečistý, že se bojím, abych svou nečistotou nenakazil tebe, svatého a čistého. Možná takto podobně to prožíval. Nechoď do mého domu. Je potřeba, aby sis ode mne, svatý Pane, zachoval odstup. Naše lidské přemýšlení je jiné, než to Boží. Ano, náš hřích nás poskvňuje a někdy znečistí a znesvěť všechno kolem. Nikoliv však svatého Boha. Naopak v Kristově kříži vytryskl jednou provždy proud milosti, očištění, uzdravení a posvěcení. Pro koho? Pro ty, kteří tomu věří a kteří ke Kristu přichází. Tedy i ti všelijak i znovu pošpinění a znečistění. V čase nemoci setníkovy otroka Ježíš ale ještě nepoložil za všechny nečisté svůj život a setník sám se **prostě necítí hoden, aby Ježíš vešel k němu pod střechu.** Ten setník je ale svou vírou příkladem právě každému, kdo se necítí hoden. On hledá cestu, jak vyřešit daný problém. V té epištole Židům 11k. se píše, že **Bůh se odměňuje těm, kdo ho hledají.** Zde není napsáno, že se odměňuje těm, kdo jsou hodní, slušní a spravedliví. Zde je napsáno, že se odměňuje těm, kdo ho hledají! Hledáš Boha? Našel jsi Ho? Našel jsi Ho a smířil ses s Ním? Našel si očištění a odpuštění? Našel jsi cestu, jak se k Němu dostat? Jak prožívat Jeho přítomnost, Jeho pokoj, jeho blízkost a lásku? Setník nám je příkladem, že i když se necítíme hodni, musí existovat cesta, jak dosáhnout Boží přízně. Setník tu cestu našel. Našel ji ve své životní zkušenosti. V tom, co mu je blízké. On jen potvrzuje to, že Boha můžeme najít blízko sebe ve všelijaké činnosti a zkušenosti. **Nejsem hoden, abys vešel pod mou střechu, ale dej rozkaz (u Matouše- řekni jen slovo) a můj sluha bude zdrav.** Ten setník rozpoznává u Pána Ježíše, že je to někdo, kdo má moc nad nemocemi i nad nečistými duchy. Že jim může dát rozkaz, poručit jim a oni musí poslechnout. Vychází tak ze své vlastní zkušenosti: **„Vždyť i já podléhám rozkazům a vojákům rozkazují; řeknu-li některému ‚jdi‘, tak jde; jinému ‚pojď sem‘, tak přijde; a svému otroku ‚udělej to‘, tak to udělá.“** Ten setník nepláče na špatném hrobě, ten setník, i když na dálku, prosí u Toho, který má moc. Který může říct jen slovo. Není tohle, bratři a sestry, ta příkladná víra? Jistě, Boha nelze zmanipulovat, aby skákal podle našich všelijakých malicherných požadavků a žádostí. To by pak skutečně nevěděl, kam dřív skočit, zda na tu, či onu stranu. Bůh je ale svatý a spravedlivý a jsou-li naše modlitby nesobecké, upřímné, pokorné a vroucí, On je vyslyší. Přistupujme tedy k Bohu s takovou pokornou vírou, jakou měl setník. Ježíš je ten, který může říct jen jedno slovo. Vydat rozkaz. Zničit nemoc i třeba pandemii. Proč se tak ještě nestalo, není proto, že by Bůh neměl moc, nebo byl mrtvý. Na mnohé věci neznáme odpověď, protože tomu nerozumíme. *Na druhou stranu většinová společnost ve světě nehledá Boha, ale vyhlíží uzdravení bez Boha. Podívejte se kolem, mnohé zákony ve světě pošlapávají křesťanské hodnoty, tím odmítají i Boha. Jak pak by Bůh mohl uzdravit ty, kteří Ho odmítají?* V mnohém jsme my lidé také zaslepeni, neboť jsme příliš zaměřeni pouze na věci časné. Naším úkolem je se ale v této naší časnosti s pokorou a vírou modlit. A hledat cestu a být v modlitbách vytrvalí. On sám nás k tomu vyzývá.

Povzbuzením nám tak může být i výsledek setníkovi víry ve spojitosti s Božím smilováním. Jak sám mu řekl Ježíš (u Matouše): **„Podle tvé víry se ti staň!“** Evangelia nám podávají zprávu, že otrok byl uzdraven v tu hodinu, kdy **Ježíš řekl slovo, kdy vydal rozkaz.** Ať už z tohoto příběhu, nebo jiného, můžeme vidět, že i víra přímluvců hraje velikou roli. A naopak v Nazaretu, kde byl Ježíš doma, tam moc zázraků neučinil, protože ho vnímali pouze jako syna tesaře. **Neučinil tam moc zázraků pro jejich nevěru. Jak je pak může činit dnes tam, kde Mu lidé nevěří?** Věříme, bratři a sestry, ještě v Boží moc? Věříš, že je to On, kdo jediným slovem může mnohé změnit? Tam, kde tu víru bude nalézat, jistě bude i jednat! Ne podle našich představ, ale třeba to i naše představy předčí! Hledejme cesty, jak s Pánem najít to nejlepší spojení. Hledejme také, jak povzbudit ty, které nemůžeme navštívit především v nemocnicích anebo i jinde. Někdy stačí jedno slovo a přijde uzdravení. Modleme se ve víře a budme vytrvalí. Amen. **Pane, ty máš moc uzdravit i na dálku, bez doteku. Stačí jen tvé slovo, prosím, smiluj se nad námi a uzdrav nás. Amen.** Píseň **Slovo poslání:** 1. Timoteovi 2, 1-6

Požehnání: Sám Bůh pokoje nechť vás cele posvěť a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrní do příchodu našeho Pána Ježíše Krista. Amen Píseň